

NORGES HØYESTERETT

Den 10. juni 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av justitiarius Schei og dommerne Falkanger og Bergsjø i

HR-2014-01199-U, (sak nr. 2014/934), straffesak, anke over dom:

Den offentlige påtalemyndighet

mot

A

(advokat Solveig Kristine Høgtun)

avsagt slik

D O M :

- (1) Saken gjelder anke over lovanvendelse og saksbehandling etter frifinnelse for vold mot offentlig tjenestemann.
- (2) A ble 11. juni 2013 satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ. Grunnlaget for tiltalen er beskrevet slik:

"Tirsdag 7. mai 2013 kl. 02.50 i -----gate -- i X i forbindelse med at politibetjent B pågrep sønnen hennes tok hun tak i politibetjent B sin arm og dro han bakover, for å hindre ham under hans lovlige utførelse av tjenesten."
- (3) Oslo tingrett avsa 13. september 2013 dom med slik domsslutning:

"A, født 00.00.1971, frifinnes."
- (4) Dommen ble avsagt under dissens fra rettens formann, som stemte for å domfelle A i samsvar med tiltalen.
- (5) Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet. Borgarting lagmannsrett avsa 23. april 2014 dom med slik domsslutning:

"A, født 00.00.1971, frifinnes."
- (6) Også i lagmannsretten var det dissens ved avgjørelsen av skyldspørsmålet, idet de tre

fagdommerne stemte for å domfelle A. Flertallet på fire dommere besto av to fraksjoner. To av dommerne – Fagerheim og Eggen – fant at tiltaltes handling var "Vold" etter straffeloven § 127 første ledd, men at det ikke var bevist at hennes hensikt var å påvirke politibetjentens tjenestehandling. Det kunne etter deres syn ikke ses bort fra at handlingen ble foretatt for å få politibetjentens oppmerksomhet. De to øvrige dommerne i flertallet – Figenschou og Hama – fant det ikke bevist at tiltaltes handling falt inn under uttrykket "Vold".

- (7) *Påtalemyndigheten* har anket til Høyesterett. Det gjøres gjeldende at lagmannsretten har feiltolket begrepet "Vold" i straffeloven § 127, og at frifinnelsen bygger på en uriktig anvendelse av skyldkravet med hensyn til vilkåret om at tiltalte må "hindre" tjenestemannen under utførelse av en tjenestehandling. Vedrørende saksbehandlingen anføres at lagmannsretten, når den frifant for overtredelse av straffeloven § 127, skulle ha vurdert om tiltalte i stedet kunne domfelles etter straffeloven § 326 nr. 1. Påtalemyndigheten har ikke nedlagt formell påstand.
- (8) A har tatt til motmæle og anfører at anken over lovanvendelsen retter seg mot et mindretallsvotum i lagmannsrettens dom, og at eventuelle feil som kommer til uttrykk her således ikke har hatt betydning for avgjørelsen. For så vidt gjelder anken over saksbehandlingen, vises det til at lagmannsretten frifant tiltalte under henvisning til at hun ikke hadde utvist skyld med hensyn til at hun hindret polititjenestemannen i utførelsen av tjenestehandlingen. Skyldkravet er det samme etter straffeloven § 326, og det var følgelig på det rene at heller ikke dette straffebudet var anvendelig.
- (9) A har nedlagt slik påstand:
- "Anken forkastes."**
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (11) Det var bare to av dommerne i lagmannsretten som fant at tiltaltes handling ikke var omfattet av uttrykket "Vold" i straffeloven § 127 første ledd. Deres syn var ikke avgjørende for lagmannsrettens resultat, og ankeutvalget går derfor ikke nærmere inn på denne siden av anken.
- (12) Spørsmålet er etter dette om lagmannsretten har forstått skyldkravet i straffeloven § 127 første ledd riktig. I lagmannsrettens dom heter det:
- "Meddommerne Fagerheim og Eggen finner det bevist at tiltalte tok tak i armen til polititjenestemannen og deretter dro ham i armen på en slik måte at dette må anses som vold etter § 127. Derimot er disse meddommerne i tvil om dette ble gjort for å hindre eller på annen måte å påvirke politibetjentens tjenestehandling. Disse meddommerne ser ikke bort ifra at tiltalte gjorde dette for å få politibetjentens oppmerksomhet slik tiltalte har forklart, og ikke for å hindre eller forstyrre ham i tjenesten."**
- (13) Skyldkravet etter straffeloven § 127 første ledd er forsett, jf. straffeloven § 40. Meddommerne Fagerheim og Eggens begrunnelse tyder på at de har ment at dette bare omfatter tilfeller der gjerningspersonen har til hensikt å hindre eller forstyrre den offentlige tjenestemannen i tjenesten. Dette er ikke riktig forståelse av bestemmelsen. Som det blant annet fremgår av Rt. 2008 side 193 avsnitt 9, omfattes også tilfeller der gjerningspersonen regner det som overveiende sannsynlig at tjenestehandlingen hindres.
- (14) Meddommerne Fagerheim og Eggens stemmegivning var avgjørende for lagmannsrettens

resultat. På denne bakgrunn finner ankeutvalget enstemmig det klart at dommen bør oppheves som følge av deres uriktig lovforståelse, jf. straffeprosessloven § 323 tredje ledd bokstav a.

DOMSSLUTNING:

Lagmannsrettens dom oppheves.

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Tore Schei
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: